

יום שישי 26 טו' / 58

כדעת צדיקים / לבש הוא
 וכלומר רקעה צדי דשא
 וצדיק אשביץ עשה כל עין
 ולכל עין הראה צדיק.

(כשה צדיק אשביץ עשה)

ל א ח ו ה מ פ ק ד ו ו ו

הערב יורד לאטו. קרני שמש אחרונות הקרינו פאתי מערב. עלוהחבה
שלפני הספריה הורגטה תכונה בלתי רגילה. באמצע - נצב החורף
ומסביב לו הותקנו באורת ה' קופסאות לעתידות היו לשמש כלפידים.
חמהיתי לפס תכונה מוזרה זו, אך מיד נזכרתי כי יום גדול הוא
זה לבני כחות ה' - ה' - יום סיום משימה א'

עם ערב חסתי לעבר מקום המפקד. הקופסאות זרחו והאירו את הרחבה
חרועת החצוצרה הבקיעה בחלל החסון, לפתע הודלקו מסואות במרחק
מה מקום המפקד והחלו מתקרבות מעברים שונים אל הרחבה. אחרי
הלפידים צעדו מסיימי המשימה. שוב הריעה החצוצרה. דגלי האומה
הונפו. עיני כולם, שהיו נשואות אל הדגלים המחנופפים עם רוח
העלב היו מתנוצצות ומטובבות. הם מלאו את המשימה שהוטלה עליהם;
יחד עם המדריכים עמלו במסך שלווה חדשים תמימים כדי למלא את המשימה
שהטילה עליהם החטיבה והם - עמדו בה. אכן, יום גדול הוא זה, ואמנם הלב
גאה ביום זה! עם סירת ההטנונים התכנסה כל כחה בכחתה עם המדריך.
וסירה ומצהלות בקעו עד מהרה מהכתות. על אף העמל שהוטקע, עוד ידם
נטוי !!!

למחרת נפתחה התערוכה.

מטכנסתי למועדון בו היתה התערוכה, חסתי טוב אותה הורגטה שחסתי
אמט במפקד.

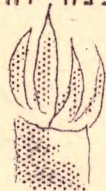
מאורעות היהודים בגטאות, וחילי העם הסיני שסבל בעבר בלי גבול,
- מצד אחד, ומהצד השני חיינו אנו - החל מעזרה ראשונה בעת הצורך
דכלה בלמודי הת"ס, בנין מחנות ועמלנות.

כל מי שמבקר בתערוכה אקבל - תמונה רחבה על החומר שנלמד.

התערוכות מוכנות בטוב טעם ומורגט כי רבה היתה החכמה להן ואף כדאית.

אין ספק בי משימה א' נטאה פרי. הכונו למשימה ב'

מערכת "עלומים"

ע מ ס י ו מ מ י ז מ ה א'

"המשימה השניה ק ה יותר ומאפשרת חפס פעולה" זאת היתה הרגשת המדריכים
לאחר שסכמו את המשימה הראשונה בגבת. וקבלתם את משימה ב'.

תוכנית המשימות היא צעד קדימה בחינוך התנועתי בחטיבה, ולכל תנועות
הנוער הטייכות לקבוץ המאוחד. כשבאנו לבית הסיטה לקבל את משימה א' לא
ידענו מה שמחכה לנו. והנה לאחר ברור והבהרת המשימה עם, מיד חסנו
את חוסר התנועה בפעולות, את כבילתו של המדריך בכחוב ועוד...

האמת היתה שאף אבו נחפסנו לרעיון המשימות וגם לנו הקסים הדבר, מסום
סעד כה עמדה תמיד הבעיה כיצד להטיג חומר? מה להעביר בפעולות חלצ
לשעמם את החבר! ועוד שאלות כגון אלו. והנה פתאום יש לנו הכל מוכן
לפנינו. המשימה הראשונה נטאה פרי. הכונו למשימה ב'.

Handwritten signature or scribble at the top of the page.

(המסך מ "עם סיום...")

החניכים אף, הם החל הבו וקיבלו את התוכנית ברוצן רב, כבר בפרק הזמן הראשון
חט כל מדריך את ההבדל בין פעולה שקדמה למסימה שקיחה פחות מתוכננת לעומת
הפעולות שבמסימ, שהיו מגוונות ומטכו את החברה. אולם המצב הבטחוני מחמיר
החטיבה מחליטה על שבועיים אימונים. מצד שני המסימה אומרת. עליך לסיים אותי
עד י"א באדר, ולא, לא תעבור למסימה ב', לא עמדת במבחן?

והנה בנקודה זו ראינה עד כמה מסימה א' אינה גמישה, לא התחשבה כלל במדריך
של החטיבה שמחויף לפעולות יש עוד חובות של החברה שמוטלות עליו. במקרים כאלה
התחילה עבודה קדחניצ. מעצבנת, של המדריך, שהזניח את שוריו ומטרתו היתה
לסיים את המסימה עד התאריך הנ"ל.

אין עלינו לבוא ולקטרג על חוכנית המסימות, יש אף בה לראות את החיובי.
תוכנית המסימות, שאפת להגיעה לרמת הדרכה אחידה לכל המסקים (גורם שחבל בכל
הכנוסים הארציים והטיולים). במסימה למדריך יש חומר שעוזר לו בבצוע הפעולות
וגורם מרחיב ומסייע לחניכים. בקביעת מסימה ב' הבינה מזכירות החטיבה את הדבר
ועתה אין שבוץ הפעולה מחייב, אלא יש חומר מסוים בכל שטח שעל המדריך להעבירו
תוך פרק זמן קצוב.

בין הפעולות יש רוח כך שלמסל במקום 32 פעולות שיש במסימה ב' חובה
להעביר מהן 20. כן הוכנסו הדושים כגון: בעיות חברתיות המתעוררות בסתה,
אסטרונומיה ומוטיקה. ישנה הרגשה שמסימה ב' מדברת יותר אלנו והותאמה לחיינו.
נסים ו. כחה י"א

=====
=====

"ה י ל ל ה ה מ ס ת ו ר י ת"

(המסך)

... והרוח שורק ומורט בעליק והחושך גדול ומבעט. השמים שחורים מסחור -
כאלו המות מאחורי הדלת - בטעה זו נשבע רוברטו למצא את מסמיע היללה, להרגו
או לאסרו. הוא נשבע כטראטו שחון על גויח אמו... נשבע רוברטו ויצא, יצא עם
שחר להרים לדרך לא נודעת לחפש לחקור את עקיבות ה "חיה הרוצחת" הוא לא לקח
עמו דבר פרט לפת לחם ומים ואף סכין חדה לחתוך את צואר החיה א. לא יטרף
הוא עצמו או לא ישוטע בצפורניה...

(את קורות רוברטו, האם מצא את החיה או נהרג אף הוא מוזמנים אתם לכתוב.)

קצת מחיות האימונים...

במחנה סירוני ג' !!!

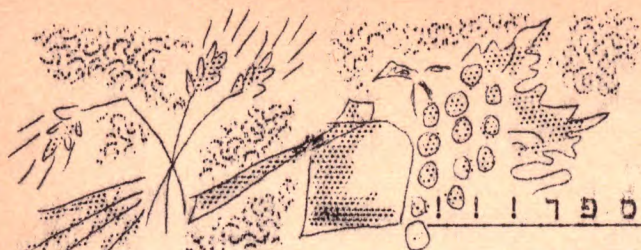
שלום לחברה!

אני כותבת לכם מבסיסי, אי שם בארץ. לשמחתי לא בודדת אני כלל וכלל נמצאים עמי פה עוד כעשרים קבוצניקים וביניהם 14 מהקבוץ המאוחד. ההרגשה בימים הראשונים היתה, של מעין רוממות וגם קצת חשש אך אח"כ התרגלנו. אחימי הטירונות שלנו במחנה מס. 1 שהיו צריכים להיות 16 קצאו ל 6, כי הוכחנו יכולת גבוהה וחפיסה בלתי רגילה (יחי הקבוצניקים) עצם הדבר שיש לך נשק אישי, השיך רק לך ואתה חייב לצחצחו ולמרוקו, עד שיבויק, מוסיף אף הוא להשראה הצבאית. בהשפעה "רובית" זו, נתגלה מצד בן אחד רגש אהבה לכלי זה והוא זוכר ויודע בעל-פה את כל החלקים, שמוחיהם ואף המספרים המדויקים שעליהם. המ"כ שלנו הראה לנו בימים הראשונים את כושרו להעברת חומר רעיוני, (ואגב כך גילה גם סימפטיה לבנות). לצערינו הלה כעבור 4 ימי אמונים ולא הספיק בקורס מזורז זה, לטפספנו. ובכן, היום החמישי של אמוני-נו היה - "שיא הכיף" "יום החלוף". כאמור המ"כ חלה ולא מצאו בכל האזור מי שיקליפנו לכן, התבטלנו יום תמים ורק אחרי הצהריים החליטו "הגדולים" ביניהם התבלט הנשק, שזה לא עסק והעסיקו אותנו בעבודות שונות במטק הסמוך. למחרת סוף סוף נמצא מ"כ שחזר מחופשה ואותו ואת פקודותיו הרגטנו וחשנו בכל האברים ואף נשמחנו התחטלה. את הפעולות שאנו עושים, אסור לגלות כי צבא... זה צבא. אך בהגיע הלילה כסדרי העולם - מגיעה שעת השמירה. לא סתם, אלא אף בנשק מרוקן כדורים (או ממש גבורה). כל טירון(ית) מבינו היה מותר על שמירה זו, אך הקבוצניקים לא יכזיבו ובכן: "בהגיע תורך לשמירה, מתכרבל הנך בכל מה שבא ליד ויוצא מן המטה בלב דואב במקצת. אך זו רק ההתחלה, בהפגש הנך בשמים הבהירים והכוכבים מתחיל הדם לזרום ואוי לו שיכנס לתחום המחנה, - טבוי בטוח. לפי סדר פקודותיך ירים ידיו יסתובב כשנשקך (סוד, בלי הכדורים) מופנה אל גבו ואתה בודק אם חס וחלילה, לא שמור לו במכונתו: סטן, רובה ימון, כדור וכד'. לרו מחבור שהטבוי הוא חף מפסע ולא היו לו שום כוונות וכמובן - שנוחנים לו להמשיך בדתכו. כשמגיעה שעת חלוף המסמרת ואפילו... קצת, קודם לכן מעורר הנך בדוכיטם שונות את הבא בתור וממהר "אליה", למטה". ישנו דבר מפליא ואף מעביב. בצבאינו, כנראה חוששים, טעוד לא "מבטיחים עתיד" אנו, ולמרות זאת החומר הספקנו ללעוס ולעכל, בפחות מחצי הזמן נדחה המתוך בכלי נשקנו האישיים מיום ליום. כדי לסתום את פינו דחפו לנו מתוך בטו-טו(סתם צעצוע). היתה לנו מסיבת סיום לפרק אמונים זה ולדאבונו הורגש קצת חוסר מורל, יש טווענים (בעיקר הגברים) שזה עקב חוסר התזונה באותו הערב ברח הזמן יעטה את שלו. אם לאמר את האמת עדיין לא נאספו מספיק חוויות בפרק זמן זה, לן יצור הינו ול.

ולבסוף-נעלה ונצליח!!!

משק ברתבי האשק

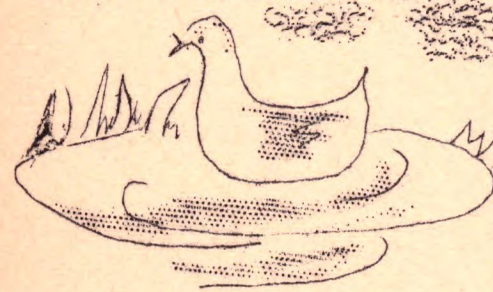
במשק ברתבי האשק - רספר ווי

היום היה בהיר להפליא. עננות קטנות ולבנות תלויות היו בתכלת הרקיע. כל הסדות, ראה זה פלא - כוסו בטטיחים לבנים סגולים ואדומים. מעליהם עפו התעופפו להן דבורי פז קטנות וזריזות, אין זאת כי האביב פרס כנפיו על העולם.... הגעתי למבטם בטעות שלאחרי הצהריים קדמוני שם עובדיו וחיותיו, זו בנעירה זה באמירת שלום והלז בגיעגוע. אף אני ברכתי את כולם, וניגסתי מידי למלאכת הריאיון והסיוור.

הפעם שלא כרגיל אבקר בכל ענפי המשק אך ברור, הכל בזעיר-אנפין. הנה הלולטמספר תרנגולותיו - 200 וכ - 23 מהן מטילות למעלה מ-400 ביצים לחודש. כדאי לציין ששני לולים עומדים כעת ריקים ועזובים, אך בקר-רב תקרונה במ תרנגולות - על ציבעהיך הסונים. לא הרחק מן הלול השתקעו להם 24 לבני כנפיים וצהובי מקור, - הברבזים. ושכניהם צמד-אוזים חלק מן הברבזים השכסך בבריכה קטנה העטויה כלה דטא ועטב ברע וחלקם רעה באחו. מעל לראטי תמו ארבעים יוני דואר המיועדות. שלוח מאתנו פריסת שלום עת נטיל בטבילי הארץ. "זו היא הארנביה - גאות המשק מספרים לי עוד ויהוטוע המלויים אותי בסיוור. "לא מזמן היו שתי המלטות" (והארנבות חבויא - מותק) ו"בעוד חודש" מהסיפים השנים "כל הנקבות תמלטנה וזה יהיה בית תנוקות לארנבות" כעת מועדות פני לדיר שלא מטכן בחוכו, יותר מעז אחת (אף היא הרה) וכ 15 תרנגולי-הודו שאחת מהן מכבדת את עובדי המשק יום לום בביצה ברודה ונקודה. כפי שהזכרתי זהו משק בזעיר אנפין ולכן מיד הראוני את החממה אשר זה עתה הוציאו ממנה את שחילי העגבניח ובקדוב אף את שחילי המלון וצחיו המלפפון. "כן כולל מסקנו מעלים: עצי תפוחי עץ, גאויבה, טזיפים וגפנים. - וטדה האספסת העומה לפני קציר שני.

מן הראוי לציין שאחרי הזנחת המשק בשנתיים האחרונות, בכל מקום ובכל פנה נראים סימני ההתאוששות. חבויא!!! עלינו לעבוד ולטפח את מסקנו - כי עליו גאותנו.

כתבנו הנודד.

Handwritten signature and some illegible text.

תש

הפחעה נעלימה ???

* אמוני החטיבה התנהלו כהלכה ובדיוק מפתיע של מספר ימי האמונים. כל כחה התאמנה שלש ימים פחות מקודמתה: כחיי - 12, כחה י"א - 9 וכחה ט' - 6. במשך לימי הסבודה - לא קופחה אף

כּלֵת הַרְבֵּה עֹבְדִים

ב פ ר ד ס

"לא אכפת לי הפעם אני לא מוחר. תזכרי שולה שלפני חודשיים עבדתי בתורנות. חיים, אתה מסכים להתחלף איתי?" "טבע" נשמע קולה של הסדרנית "אצלינו אין חכמות, איפה שאני מסדרת עם אתה תעבוד ובלי שום חלופים! הוכוהים מתחזשים, מדי פעם בפעם נשמעות צעקות וגדופים הכתה הומה כמרקחה בטעת יריה. אולם לאחר מלחמה קרה נשאר כל אחד במקומו עד תום מנוחת הצהריים עת נשמע קולה החד-גווני של המספלת - ילדים לקום לעבודה. הפעם מחעוררים טוב וכוהים לאחר מנוחה של טעה. לפתע נשמע קולו של אחד הילדים - הי שכחתי, יש לי היום שיעור בכנור. - וגם לי וגם לי נשמעים עוד קולות. סימה? נטאלת השאלה באזה. פרדס עובדים היום?... יואב אתה בא לפרדס. הביית מט חתק לאחר צאת הילדים לעבודה. "יואל היום קבלנות, לכבוד שבת חטעה ארגזים, מסכים?" בפרדס שקט מן הטורות נשמעים טקטוקי המקטפות. הי אילן כמה עט ית? יחד עם מה שיש לי בטק זה בערך שבעה ארגזים. - ילדים כל אחד ממלא ארגז וגומרים את העבודה. סימה, נשמעים קולות הילדים מאה עטרים ארגזים עטינו היום. לא נפליג בטובה של כחתינו אך אפשר לומר שכחחנו מצט-יינה בקטיף. ולסיום נאמר כי חלה השתפרות מה עם כניסתינו לחטיבה.

יוסי ויורם.
קבוצת אחוה.

ליד בקבוץ שלומד שט טעות נחוצה בין הילמדיים והעבודה הפסקת צהריים אך אני איני יודע למה לא מאפשרים זאת. הילדים החוזרים מהלמודים, צריכים קצת אוורור למוח ולגוף זה יכול להעשות ע"י משחק וגם ע"י קריאה בטכיבה. אבל בעבודה לא ידעננים ולא מעוררים את המוח וזה לדעתי לא בסדר, אם אין שעת מנוחה או שעת משחק ביום זה גורם לבטלה בטעת העבודה. בעיות העבודה:

העבודה היא חיינו כפי שאומרים ובגלל זה כבר מכתה ז' מחילים לעבוד ברצינות ואפילו להתליף אנשי ים מבוגריה. ישנן מגרעות בעבודה והן:

א: שאין מקום קבוע לילדים ליום אחד עובדים בטלק, יום אחד עובדים בפרדס, יום אחד בכרם וכך הלאה. וזה גורם לכך שהילד לא מגיע אל המקום שהוא רוצה לעבוד בו.

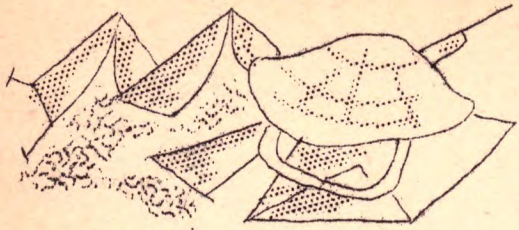
ב: ישנם ילדים בכחחנו שבעד כל פאע קמן הם לא עובדים וזה גורם לחוסר ידיים עובדות מצב העבודה בחחנו לא טוב ובגלל זה יש לנו שום רע ואפילו הגיעו עד לידי כך שזורקים ילדים מעבודה דבר זה צריך לשנות להלוטיף ונקוה שבמשך הזמן זה ישתפר.

מיכה כחה ח'

ל ב ט י ם

זכורני איך יטבנו אז, רועדים מקור ומפחד וענינו שלוחות כחולמות כלפי עזרא. הגסם נתן בהזקה, הרוח השחולל, רעמים וברקים. שריקות פלחו את האזניים ולעתיים נדמה כי עוד רגע וחורש. אז, הבטתי בעיני שנאה על עזרא. בדמדומי ראיתי את אשתי וילדי וחטבתי בלבי: "ודאי שוכבים הם במטה חמה, ישנים, חולמים על כוכבים ודברים נעימים. ואינם יודעים שכאן נחרץ גורלם."

"אתם מעלתם ותושיבו בקרבכם נשים נוכריות להוסיף על אשמת ישראל". נשמע קולו של עזרא והוא מהול בעצב ובעס גם יחד. בטומעי את הדברים האלה נחהפך בי לבי ואחשוב את עצמי לפוטע. אולם בהוסיפי להקטיב ואשמע כדבר הזה: "ועתה הנה תודה ליהוה אלוהי אבותינו ועטו וצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות"; התחלתי הוזה הזיות ש ונות ולא יכולתי לתאר לי שיבואו ימים ואשתי לא תהיה על ידי ויחכן אף ילדי. רעדתי בחוש בי על כך, לא, לא יחכן, לא יקום כדבר הזה. זכור לי עוד אותו יום, בו יצאתי לחפש אשה, ואני בלי בית ועב ללחם. אז ידעתי, שאם אמצא בית וכסף ולחם לאכול. יש לי אפשרות אחת, להתחתן עם אשה נכריה. ואמנם כך עשיתי, ולאט לאט נתקטרה נפטי בנפטה ודבקה לאהבה. בינתיים נולדו לנו ילדים, ואשתי חנכה אותם חנוך אמתי טוב אשר למד את ילדינו מה הם החיים. ועתה רק בשל זה שדח חרות לה, שהיא מאמינה באליל, עלי לעזבה לנפטה. לגרשה מארצי. לא. לא יחרו רגלינו

ההגלים בנותביאם

הסירוך!

הסירוך הוא יצור מסונה. עובדה זו אפשר לקבוע כשאתה נתון בתוך התקופה השחורה הזו. אבל באם בוחנים קצת את התקופה הזו מאחר יותר, כשהסירוך כבר מאחוריך, אז תראה את עצמיך ותחייך - כי גם אתה היית פעם יצור כזה.

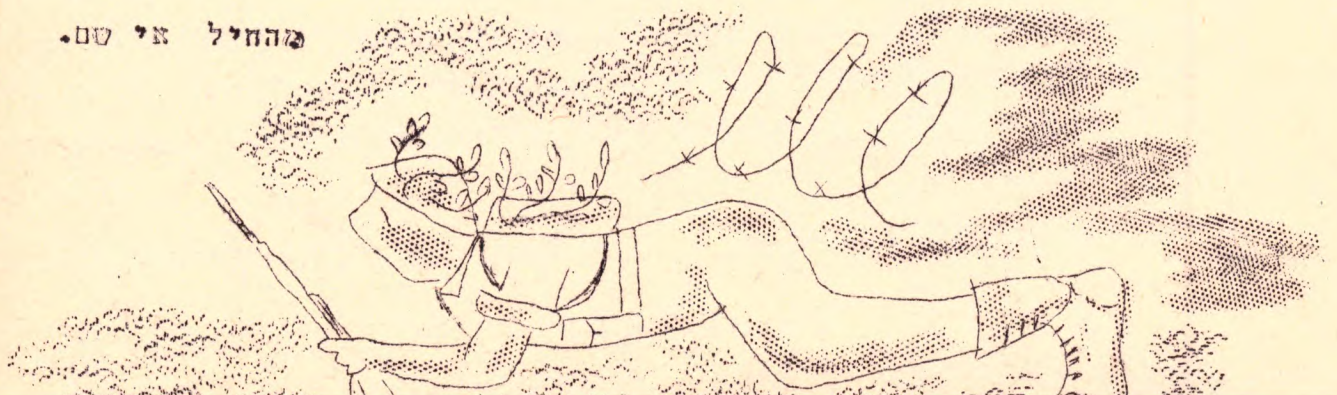
הסירוך הוא יצור מטושטש מפתח מכל דבר ולא יודע להבדיל בין מותר ואסור, הוא הוטב שכל אחד מתנכל לו. בקצור קטן הוא ומו... (די לחכימא ברמיזא). בימים הראשונים נדמה שנותנים לו דברים שבכלל אין לתאר שאפשר לעשותם כגון, למסדר בוקר - צריך להספיק לנקות רובה את הכדון, לצחצה בעליים ולאכול וכל זה במסך שעה וחצי. זה נר-אה כהתעללות והסירוך לא יודע במה להתחיל ובמה לגמור. בתחילה הכל לא בסדר ומקבלים מסדר נוסף בצהריים.

אל תחפלאו גם אתם בני י"ב כשתגיעו לצבא אף אתם תגיבו בדיוק כך. אף אתם תקללו את המפקדים על שנותנים לכם מסדרים נוספים. אך כשמתרגלים למצב - מרגישים אחרת, מתחילים להספיק הכל ונותר אפילו, זמן לשיחה ולהלצה.

שאלות רבות מנקרות בראשו של הסירוך, הוא חפץ ללמוד ולהכיר את כל הפקודות ובעיות צה"ל על רגל אחת. לכאורה הוא צודק מטום שאין חיל פטור מעונש בטענת, אי ידיעה. ואז מתחילות הסאלות, מדוע יש שחי דסקיות ולמה התעודות נמצאות בכיס הימני או השמאלי. כן, אתה הסירוך לעתיד בהנה עכסיו מהחיים אבל עוד תגיע לתקופה זו, תראה זאת במו עיניך ותרגיש זאת על צופך, את התקופה הזאת. אז תבין שטבעי הדבר שאינך מספיק ואינך מסתדר עם הזמן. עוד תד-מה בעיניך שעלני כל צופות בך וכל אחד רוצה ברעתך וכל אחד מנסה להכשילך. ואתה סירוך מסכן הנושא את ה"ט" על הכומנתה לאות, כי סירוך אתה. אך אל דאגה כי סירוך הנך רק לתקופה קצרה. כאשר תקופה זו מאחוריך מלא הנך כרימון בחויות ונזכר לא פעם בתקופה שהיית סירוך ואת אשר עולל לך מ'כ זה או אחר, איזה קושיות שאלת ומה השיבו לך - כל פרט נחרט בזכרוך ובסיומה של תקופה זו אתה מרגיש את עצמיך היל בה' הידיעה, אתה חיל ברוח ובכוסר!

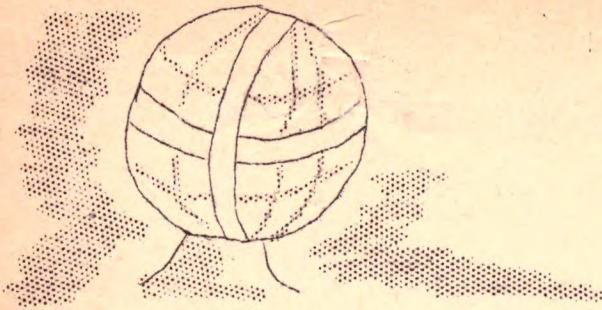
הסירוך לעתיד, חזקו ודעו לאן פניכם מועדות.

מהחיל אי שם.

על קני אוזק וכותה

שלום רב לכל הילדים!

מהאניה:

המראה נהדר. אנו נוסעים דואים רק ים ושמים. בטעה 7.20 הפליגה האניה. המראה של חיפה ואזורותיה היה נהדר - בטעה 8.30 כבר נעלמה חיפה מעינינו. למחרת בבוקר קמנו מוקדם - הים היה שקט, ורוגע - האניה חתרה בגלים. בשבת עברנו את האי כריתים ואיי יוון. המראה יפה אבל הים סער והקשתים. אח"כ עברנו את מיצר מיטנה שזה מקום צר המפריד בין איטליה וסיציליה. באניה מסדרים את המטות הדרומים אבל אנחנו מסדרים לבד!!! ביום שני עוגנים בגנואה.

פריס

הגענו לפריס. התחלתי ללמוד בבית ספר לבנות וזה לא כל כך טוב (בלי הבנים). מתחילים ללמוד בטעה חטע וזה בפריס מוקדם מאד עוד החושך פרוש על העיר. שיטת הלימודים בבית הספר - כאן היא אחרת, לא צריך לדעת הכל טוב טוב מספיק שמכינים רק שעורים ואז יכולים להיות תלמיד הכי טוב. התחלתי ללמוד צרפתית אבל בנימין אלזס. ראיתי רקודים על קרח ורקודי בלט דוסייה. כן ראיתי תערוכת בנות מטעות. הבובות מלובנות ממש. התושבתי ליד בובה ואמא אמרה: - תזהרי את יושבת על יד בובה. זה היה מצחיק בורא. פה טוב מאד אבל בארץ, יותר טוב.

בפריס ירד שלג, זה היה יפה מאד וקצת טרילה. אני הספקתי ליפול כמה פעמים וזה היה שמח. בבית הספר טוב מאד ואני מתחילה להבין צרפתית. היינו בלובור ואני אומרת שהדירה שלנו, בדיוק בצורה של לואי ה-16 אפילו הנבדחת אותו הדבר - אצלינו עם מנורות חשמל ובלובור, עם נרות. שלום רב ולהתראות! כחה ה'

... בקצב הזמן ...

פורים

פורים עליך ישראל! פורים פורים בלי סוף, פורים, ספקים בחוג פורים בשלמטה מחזוריים. ביום ג' לגנים ולכתות א' - ו'. מן הראוי לצמין את ההצגה "משחק פורים" שהיתה בלי ספק מסמר החג. ובן את המסכות הנחרות החל בליצנים וכלבן צחצחי הנעליים הטובים. כן נערך החג בטכנה הבינונית שהיה מלא צחוק ועליצות. ולאחרונה - בחוג "הגדולים" שתי מסיבות אלו נערכו ביום ר'.

שכבת נעורים:

נערך ערב שמח בלבוש פורימי. י"א אליפזים. לא אכתובם לחדלה הצבאי שלכם. וגבעת הים - צהלה ושמחה.

אמונים:

זה עתה, סיימו את מחנה האמונים כחות ט' - י"א, מחנה הנה"ל בסאר עזוב ומיותם כבימים עברו. אף כחה י"ב סיימה אמוניה במסגרת הגדולה. שכבה רגועה ונעימה.